

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ

A kontárság erénye

Apámnak

*Zöld ágra vergődés, privilégium,
hogy egyhelyben maradhat.
S ha kimozdul, csakis az erővonalak mentén.*

*Előírt kosztja szabályozó hatású
(nyugodt éjszakát garantál) –
mint mindig, most is áldásos
a törvények tisztelete, s a szférát
mindegyre belengi egy-egy szózat.*

*Ha csak rövid lejáratra is.
Lefedi és szabályozza az alakulást.*

Tettvágyat ébreszt az emlékezés

*Ha akarom, fölíratsz terápiára.
„Vagy inkább hazaküldjelek?”*

*Pulzusomon mérted a hatás
intenzitását, a visszajátszásnál
fény derült betegségemre:
nincs alkalmam érzékenyülni,
hetedhét utat képzelni oda,
ahol nincs is: „Mániákus alak”*

*Kínoz a csönd beállta.
Ha fecsegsz, idegesít.
A kenyértörés már-már elkerülhetetlen.*

Végül elengedsz és lovat adsz alám.

A könnyű préda

*Rámenős hivatalnokkal akadt dolgom,
s a győző elvárja az üdvözlét:*

*legyek fogékony,
cserkésszem be a látótér övezeteit,
régi korok gödör-szeme hergeljen föl,
dühöm majd kicsapódik balladában –
száraz akták sorában egy újabb.*

*(Ha köd ereszkedik alá, úgyse látszom majd.
S ezt mindenképp a javamra írják.
Felügyelni: már más feladatkör.)*

*Gondoljam csak el:
lakható tér ez!
S az enyém is lehetne!*

Rátenyerelek és kapálózom.

Kisétálás

*Ha az én sétám, akkor szelíd.
És van benne valami szertartásos:
Más-más alkalmak, ám ugyanaz a felállás.
S bár néha szomorú vagyok, nem sajnálkozom.*

*Ahhoz túl gyakori a helyszínelés.
Kedvenceimet ajtó mögött építem,
de mire kisétálok, mindegyik az enyém.
S csak a visszaúton tévedek el.*

Mit csinállok a nagyszótárral

Még kér a szakma, most kellene adni:

*ügyes legyek, meritőhálómban
legyen ott minden – ők semmit sem
rónak föl tartozásként, s így, vagy úgy,
de piacra kerülök.*

*A hibákat akkor majd készséggel
kijavítják. Ez előnyökkel jár.
S erre amúgy is rájönnek.
Ne legyek már ilyen makacs.
Inkább agresszív.*

*Ők addig is figyelnek.
Hogy hagyom-e meggyőzni magam.*